

Er is een engelengeduld nodig bij bescherming van industrieel erfgoed

ZWEVEGEM — Wie in Vlaanderen interesse voor industriële archeologie betoont, mag geen

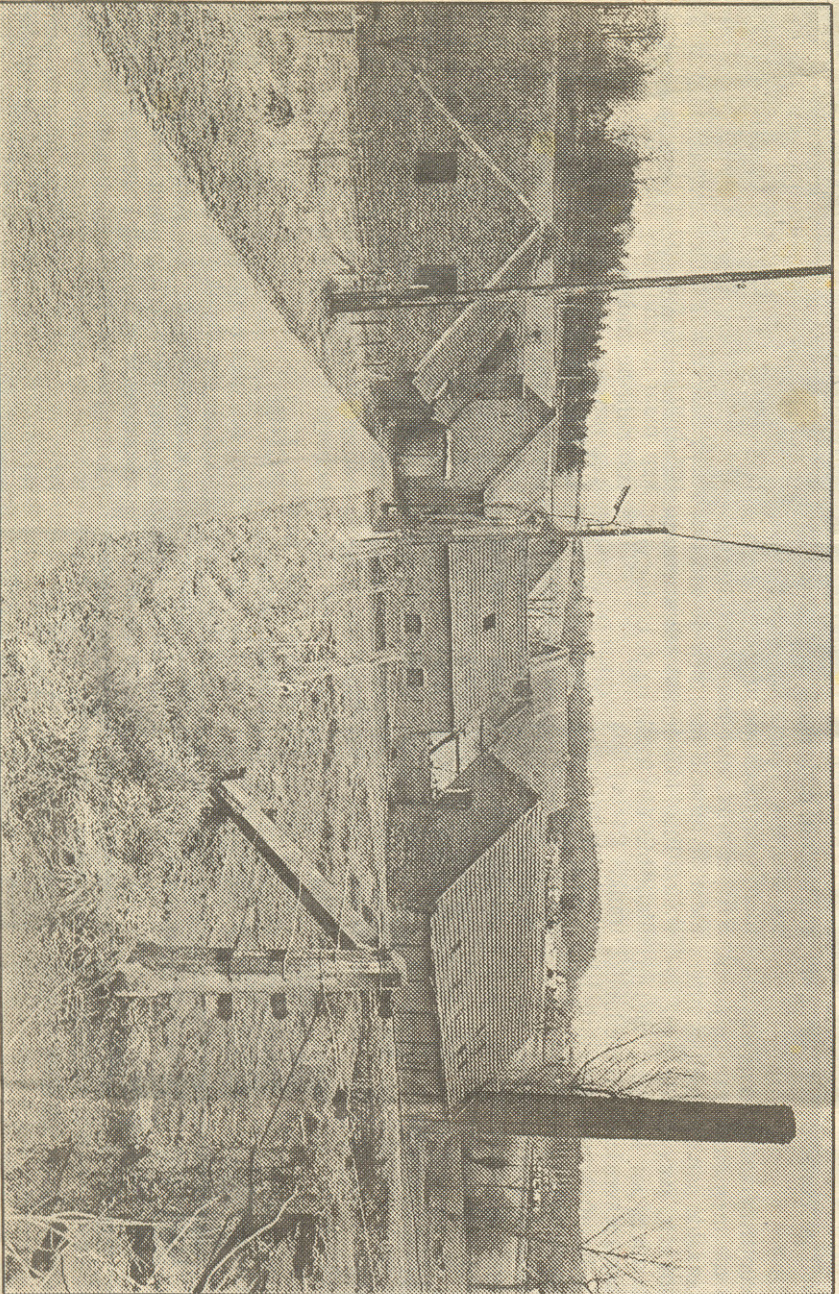
Don Quichote zijn maar moet over een flinke dosis doorzettingsvermogen beschikken. Dit is alvast de konklusie van de tweede Vlaamse denkdag over industriële

archeologie die in het Zwevegems Energiemuseum van Intercom plaatsbad.

De dubbelzinnigheid van politici overstaan van de industriële archeologie bleek duidelijk uit het reetraat van Adriaan Linters, voorzitter van de organiserende Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie

(VVIA). Volgens Linters groeit op het kabinet van minister Walthiel het idee om de subsidiëringpercentages voor de restauratie van beschermde

monumenten af te schaffen en te vervangen door een premiestelsel. Dit zou betekenen dat de subsidiëring van restauratiedossiers afhankelijk wordt van de willekeur van de hogere overheid.

Het complex van de papierfabriek Winderickx in Alseberg wacht al jaren op bescherming en subsidies voor de restauratie. (Foto DMR)

Daartegenover worden politici onlangs bij het VVIA advies in over de te nemen maatregelen over het aanleren van technieken en ambachten waarvan de kennis verloren dreigt te gaan. Hieruit blijkt volgens Linters dat sommige politici zich wel degelijk bewust zijn van het belang om het industrieel archeologisch patrimonium in Vlaanderen te behouden.

Behalve de bescherming, de subsidiëring en het behoud van de industriële archeologische relikten dienen dringend bepaalde reglementen aangepast in functie van specificiteit van de industriële archeologie. Die aanpassingen betreffen vooral het algemene reglement op de arbeidsbescherming — de meeste industriële archeologen werken op vrijwillige basis met machines en zijn dus geen werknemers — en de keuring van machines.

Wat dit laatste betreft, gebeurt het meernaals dat aan inspecteurs eerst de werking van een bepaalde machine dient uitgelgd, vooraleer zij kunnen bepalen of aan de wettelijke normen is voldaan. Geregeld blijkt zelfs dat er voor bepaalde machines geen wettelijk vastgelegde normen meer bestaan.

Engelengeduld

Uit de andere referaten bleek duidelijk dat wie een bepaalde site of gebouw wil beschermen over een flinke dosis engelengeduld en doorzettingsvermogen moet beschikken.

Een prachtvoorbeeld is de papierfabriek Winderickx in Alseberg. Dit rond een zestiende-eeuwse watermolens gegroeide negentiende-eeuwse ge-

bouwcomplex, is samen met de papiermolen intakt bewaard. Het het symbool van de Brabantse papiergeschiedenis want ooit stonden er 10 dergelijke molensites in die provincie. Jos De Glas tracht, samen met de vzw Herisemvrienden, al sinds het midden van de jaren '70 het volledige complex te beschermen en uit te bouwen tot een levend museum van oude technieken. Na een jarenlange administratieve ljdensweg zou het beschermingsdossier klaar zijn en voor ondertekening bij de verantwoordelijke minister liggen.

De papierfabriek Winderickx geen alleenstand geval want ook de brouwerij De Snoeck in Alveringem de torenuurwerkmakerij Michiels Mechelen verkeren of verkeerden in diezelfde situatie.

Als slot van de studiedag bracht de deelnemers een bezoek aan het Energiemuseum van Intercom in Zwevegem. Dit museum, dat in 1982 zijn deuren opende, toont aan dat men de inzet en de steun van een bedrijf in industriële archeologie in Vlaanderen toch kansen krijgt. Volgens directeur Beeuwsaert had Intercom als elektriciteitsmaatschappij — die een product verkoopt dat men niet ziet en normaal niet voelt — de taak om het publiek te tonen hoe elektriciteit wordt gemaakt.

Zoals het Energiemuseum kunne er in Vlaanderen nog tal van andere waardevolle projecten starten. De er toetsiaste en belangeloze inzet van vrijwilligers is er en velen van hen deden al eens een molen opnieu draaien. Met de molen van de administratie loopt het minder gesmeed.

27 Markt '80